

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τεύχος 29 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

Μάθε τα δικαιώματά σου:
Κάτω ο νόμος της 13ωρης σκλαβιάς
σελ.5

ΕΣΥ
Η Κυβέρνηση συνεχίζει την διάλυση του
σελ.4

Π. Ρούτσι
Η μεγαλειώδης απεργία πείνας
σελ.7

Να αγωνιστούμε σαν τον Πάνο Ρούτσι ενάντια στην κυβέρνηση των σκανδάλων και του πολέμου

Μίσος, εμπάθεια, εκδικητικότητα, προ-σπάθεια να “πάρουν τη ρεβάνς” μετά τη νίκη του απεργού πείνας Πάνου Ρούτσι στον αγώνα του για την αποκάλυψη των αιτίων του εγκλήματος στα Τέμπη. Αυτούς τους χαρακτηρισμούς αποδίδει η πλειοψηφία της κοινωνίας στην κυβέρνηση με αφορμή την τροπολογία της ντροπής για την απαγόρευση διαμαρτυριών και συναθροίσεων στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Αυτή η πρώτη ανάγνωση της πραγματικότητας μπορεί να οδηγήσει τη σκέψη των “από κάτω”, των φτωχών και απόκληρων σε χρήσιμα συμπεράσματα για την πολιτική κατάσταση και τη δυνατότητα αλλαγής, δηλαδή την ανατροπή αυτής της καταστροφικής και επικίνδυνης

κυβέρνησης:

1) Η επιμονή και η ανυποχώρητη στάση του Πάνου Ρούτσι στον δίκαιο και ηθικό αγώνα του ανέτρεψε την προσπάθεια να συγκαλυφθεί το έγκλημα των Τεμπών. Τσαλάκωσε την αλαζονεία της κυβέρνησης και της δήθεν ανεξάρτητης δικαιοσύνης και κινούμενος ενάντια και στη συμβιβασμένη, μαλθακή και ανυπόληπτη αντιπολίτευση επέβαλε το δίκιο του για την εκταφή της σορού του γιου του και τη διενέργεια τοξικολογικών εξετάσεων.

Αναμφίβολα, καθοριστικό ρόλο έπαιξε η στήριξη του αγώνα του από τον κόσμο, οι μαζικές συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα και η δράση της Επιτροπής Αλληλεγγύης που από

συνέχεια στην σελ. 3...

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Ιταλία Οι εργαζόμενοι ενάντια στον πόλεμο και τη φτώχεια

Η Ιταλία έζησε τις πιο μαζικές κινητοποιήσεις των τελευταίων ετών. Από τα τέλη Σεπτεμβρίου ως τις αρχές Οκτωβρίου, χιλιάδες εργαζόμενοι, φοιτητές και νέοι βγήκαν στους δρόμους ενάντια στις πολιτικές της κυβέρνησης Μελόνι και στη συμμετοχή της χώρας στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ.

Στις 3 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε εθνική απεργία, με τη συμμετοχή μεγάλων συνδικάτων όπως η CGIL, η USB και η SI Cobas. Οι μεταφορές σταμάτησαν, τα λιμάνια έκλεισαν, τα σχολεία και οι δημόσιες υπηρεσίες νέκρωσαν. Η απεργία αποτέλεσε αποκορύφωμα της αυξανόμενης κοινωνικής δυσαρέσκειας απέναντι στην ακρίβεια, τους χαμηλούς μισθούς, την ανεργία και τη διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών.

Η οργή εντάθηκε μετά την ισραηλινή επίθεση στην ανθρωπιστική αποστολή "Global Sumud Flotilla", που μετέφερε βοήθεια προς τη Γάζα. Στα λιμάνια της Λιβόρνο και της Γένοβας, οι λιμενεργάτες αρνήθηκαν να φορτώσουν στρατιωτικό υλικό προς το Ισραήλ, καταγγέλλοντας τη συνενοχή της Ιταλίας στο έγκλημα κατά του παλαιστινιακού λαού. Αυτή η πράξη διεθνιστικής αλληλεγγύης απο-

τέλεσε σημείο αναφοράς για τα κινήματα σε όλη τη χώρα.

Οι κινητοποιήσεις αυτές δεν περιορίζονται σε μια αντιπολεμική διαμαρτυρία. Αντικατοπτρίζουν τη βαθιά κρίση που βιώνει η Ιταλία. Η κυβέρνηση Μελόνι εφαρμόζει σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική, περικόπτει κοινωνικές δαπάνες, ενισχύει την αστυνομική καταστολή και αυξάνει τις στρατιωτικές δαπάνες. Οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα πληρώνουν το τίμημα: οι μισθοί παραμένουν στάσιμοι, η ανεργία των νέων ξεπερνά το 20%, ενώ το κόστος ζωής εκτοξεύεται.

Η καταστολή των διαδηλώσεων στη Ρώμη και τη Μπολόνια, με απαγορεύσεις και επιθέσεις από την αστυνομία, δεν ανέκοψε το κύμα οργής. Αντίθετα, συνέβαλε στη συγκρότηση ενός νέου κοινωνικού μετώπου που συνδέει τον αγώνα ενάντια στην ακρίβεια με τον αγώνα ενάντια στον πόλεμο.

Το κύμα αυτό δείχνει πως στην Ιταλία αναδύεται ξανά ένας ταξικός και διεθνιστικός πόλος αντίστασης, που αμφισβητεί συνολικά την πολιτική της κυβέρνησης και τον ρόλο της χώρας στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ. Η εξέλιξή του θα κρίνει αν η κοινωνική δυσαρέσκεια μπορεί να μετατραπεί σε σταθερή δύναμη ανατροπής για την εργατική τάξη και τη νεολαία.

...συνέχεια από την σελ. 1

την αρχή τόνιζε ότι ο αγώνας του Πάνου Ρούτσι πρέπει να ανοιχτεί και να γίνει αγώνας όλων μας για να νικήσει. Το απλό σύνθημα “Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί, ο Πάνος Ρούτσι θα δικαιωθεί” αυτό ακριβώς εξέφρασε και υιοθετήθηκε μαζί.

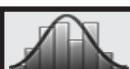
2) Η κυβέρνηση είναι σε εξαιρετικά δύσκολη θέση πολιτικά και στις δημοσκοπήσεις. Η χουντική απαγόρευση των συγκεντρώσεων μπροστά από την Βουλή δόθηκε για την προστασία του Αγνώστου Στρατιώτη δεν πείθει κανέναν. Όχι μόνο γιατί η κυβέρνηση καταφεύγει στην προληπτική καταστολή και το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης για την αντιμετώπιση της οποιασδήποτε διαμαρτυρίας αλλά και γιατί έτσι παραδέχεται ακόμα πιο emphaticά την ήττα της και την ενοχή της. Αυτοί που υποτίθεται δεν είχαν τίποτα να φοβηθούν και να κρύψουν αλλά αντίθετα είχαν απόλυτη εμπιστοσύνη στην “ανεξάρτητη δικαιοσύνη” έτρεξαν να κρυφτούν πίσω από τις ασπίδες των ΜΑΤ που εξαπέλυσαν στην πλατεία κατά τη διάρκεια φοιτητικής διαδήλωσης και πριν καν ψηφιστεί η επαίσχυντη τροπολογία! Η προκαταβολική απαγόρευση της διαμαρτυρίας και τα ιδιώνυμα είναι τα όπλα μίας ανίκανης, αδύναμης και απονομιμοποιημένης κυβέρνησης, χωρίς ή με ελάχιστα κοινωνικά ερείσματα που αναγκαστικά οδεύει προς την έξοδο.

Οι τελευταίες εξελίξεις προστίθενται σαν βάρος σε μια εν δυνάμει εκρηκτική κατάσταση που είναι σχεδόν αδύνατο για την κυβέρνηση να διαχειριστεί και που σε μεγάλο βαθμό έχει προκαλέσει η ίδια. Τα σκάνδαλα του ΟΠΕΚΕΠΕ και τα κέρδη της παρασιτικής ελίτ γύρω από τον Μητσοτάκη είναι η μία όψη της πραγματικότητας. Η άλλη είναι η καταστροφή της παραγωγικής βάσης της οικονομίας, οι ιδιωτικοποιήσεις, τα 13ωρα εργασίας, τα εργατικά δυστυχήματα – δολοφονίες, οι διώξεις συνδικαλιστών, η καταστολή και η εντεινόμενη κρατική βία. Τα δυστυχήματα – κρατικές δολοφονίες, οι πυρκαγιές κλπ, η βίαιη φτωχοποίηση που επιβάλλεται στους εργαζόμενους μέσω της ακρίβειας, των χαμηλών μισθών, της διάλυσης κάθε πρόνοιας για τους αδύναμους.

Η παρασιτική ελίτ γύρω από τον Μητσοτάκη έχει επιλέξει στρατόπεδο και πολιτική. Είναι με τους ευρωπαϊούς μνημονιακούς δανειστές, τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και τους ισραηλινούς δολοφόνους ενάντια στους εργαζόμενους της χώρας και στον παλαιστινιακό λαό. Αδιαφορώντας για τους κινδύνους από την πολεμική εμπλοκή, εξοπλίζεται σαν αστακός, στηρίζει τον Νετανιάχου στην εθνοκάθαρση που διεξάγει εναντίον των παλαιστινίων και συνάσεται με τον Τραμπ στην τυχοδιωκτική και πολεμοκάπηλη πολιτική του. Πριν όμως φτάσει να στείλει τους εργαζόμενους κρέας στα

κανόνια πρέπει να τσακίσει το ηθικό, την ενότητα και τη μαχητικότητά τους. Ο ακήρυκτος πόλεμος ενάντια σε εργαζόμενους και νεολαία έχει ξεκινήσει.

3) Η σημαντική αλλαγή σε σχέση με παλιότερα, ιδίως από την περίοδο της προδοσίας του “ΟΧΙ” από τον ΣΥΡΙΖΑ και την απογοήτευση που σκόρπισε, είναι ότι η αντίσταση των εργαζομένων γίνεται όλο και πιο εμφανής. Η έκφραση αλληλεγγύης στον Πάνο Ρούτσι και ο νικηφόρος αγώνας του είναι ένα τέτοιο χαρακτηριστικό γεγονός και το πιο σημαντικό σημείο μετά την απεργιακή έκρηξη της 28ης Φλεβάρη. Το ζήτημα των Τεμπών θα συνεχίζει να επανέρχεται, να απασχολεί την κοινωνία και να συνδέεται με άλλους εργατικούς αγώνες (νικηφόρα απεργία ΠΕΝΕΝ, αγώνας στα YES stores) αλλά και την πάλη ενάντια στον πόλεμο και τη στήριξη στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού. Η νίκη του Πάνου Ρούτσι είναι ένα μάθημα για την αξία του αγώνα, της αλληλεγγύης και της οργάνωσης της αντίστασης ενάντια στις λογικές της ανάθεσης. Αυτά είναι τα συμπεράσματα που πρέπει να αξιοποιήσουμε για να απαντήσουμε στην επίθεση της κυβέρνησης. Η εφαρμογή τους στους αγώνες που θα έρθουν είναι απαραίτητη ώστε η ανάλυσή μας και η πρακτική μας δράση και κυρίως η οργάνωσή μας να βρεθούν σε ανώτερο επίπεδο στην πάλη μας μέσα από τα σωματεία των εργαζομένων.

Στατιστικά

Η εγκληματική αδιαφορία και ανικανότητα της κυβέρνησης, τα αλληπάλληλα σκάνδαλα (ΟΠΕΚΕΠΕ κτλ), το έγκλημα στα Τέμπη και το κίνημα αλληλεγγύης στον Π. Ρούτσι έχουν βαθύνει και επιταχύνει την πολιτική φθορά της ΝΔ. Όλες οι δημοσκοπήσεις του τελευταίου διαστήματος δεν μπορούν να κρύψουν την οργή και την αγανάκτηση της κοινωνίας.

Τον Οκτώβριο, η Νέα Δημοκρατία βρέθηκε στα χαμηλότερα ποσοστά της τετραετίας: από 24% στην πρόθεση ψήφου (Pulse) έως 20,9% (Metron Analysis). Με αναγωγή, η εκτίμηση ψήφου κυμαίνεται μεταξύ 28% και 30%, δηλαδή σχεδόν η μισή εκλογική δύναμη του 2023 έχει εξατμιστεί. Η ακρίβεια καταγράφεται σταθερά ως το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα για πάνω από το 80% των πολιτών, ενώ το 63% ζητά «πολιτική αλλαγή» και μό-

λις το 36% μιλά για «σταθερότητα». Παρόμοια αποτελέσματα εμφανίζονται και στην δημοσκόπηση της MPB όπου το κυβερνών κόμμα συγκεντρώνει 21,5% στην πρόθεση ψήφου και 28% με την αναγωγή στο σύνολο. Το 69,5% των ερωτηθέντων ζητά κυβερνητική αλλαγή, το 70,4% βλέπει πορεία κρίσης και αβεβαιότητας. Σε παρόμοιες έρευνες (MARC, κτλ), πάνω από το 30% θεωρεί ότι η ακρίβεια έχει διαλύσει την αξιοπιστία της κυβέρνησης, ενώ ένα ακόμη 30% φανερώνει ότι το έγκλημα στα Τέμπη λειτουργεί ως μόνιμο τραύμα που δεν επουλώνεται με επικοινωνιακά μπαλώματα.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η νέα δημοσκόπηση της Interview. Σύμφωνα με αυτή, το κυβερνητικό αφήγημα «Μητσοτάκης ή χάος» καταρρέει με θόρυβο: το 42% των πολιτών επιλέγει το “χάος”, μόλις 30% τον πρωθυπουργό, ενώ 28% ζητά κάτι άλλο, δηλαδή συνεργασίες, αλλαγή αρχηγών, κτλ.. Με λίγα λόγια,

η κοινωνία δεν ανέχεται πια το παραμύθι της “σταθερότητας” που σέρνει μαζί της την ακρίβεια, την αυθαιρεσία και τη διαφθορά. Η εικόνα της οικονομίας είναι συντριπτική: 8 στους 10 πολίτες (82%) δηλώνουν ότι δεν βλέπουν καμία βελτίωση στα οικονομικά τους. Το 49% πιστεύει πως κυβερνούν «οι οικονομικά ισχυροί και τα μεγάλα συμφέροντα» — όχι η εκλεγμένη κυβέρνηση. Στην ερώτηση για τον «καταλληλότερο πρωθυπουργό», ο «Κανένας» προηγείται με 32,3%, αφήνοντας πίσω τον Μητσοτάκη (28,1%) και όλα τα υπόλοιπα κοινοβουλευτικά κόμματα. Στην πρόθεση ψήφου, η Ν.Δ. μένει στο 23,8%, το ΠΑΣΟΚ στο 13%, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ γκρεμίζεται στο 2,6%. Αν συνυπολογιστεί και ο ελέφαντας στο δωμάτιο, δηλαδή το τεράστιο ποσοστό αποχής των τελευταίων εκλογικών αναμετρήσεων – που αγγίζει σχεδόν το μισό εκλογικό σώμα – τότε το πολιτικό σκηνικό κάθε άλλο παρά σταθερό είναι.

Να σταματήσουν τώρα οι διώξεις των εκπαιδευτικών!

Στα 2500 πειθαρχικά κυρίως για τη συμμετοχή στην απεργία – αποχή από την αξιολόγηση και στις δεκάδες διώξεις αγωνιστών – συνδικαλιστών (Τουλγαρίδη, Καφαλάκη, Τριανταφύλλου, Κάσση κ.α) έρχονται να προστεθούν οι πρωτοφανείς πειθαρχικές διώξεις από την Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσσαλονίκης εναντίον εκπαιδευτικών της Ε' ΕΛΜΕ-Θ, επειδή στα σχολεία τους δεν πραγματοποιήθηκαν οι εξετάσεις PISA. Ξεπερνώντας κάθε όριο αυταρχισμού, ο Διευθυντής Δ.Ε. Δυτικής Θεσσαλονίκης τιμώρησε συνάδελφο γιατί μοίρασε επιστολή της ΕΛΜΕ, σχετική με τις εξετάσεις PISA, στους μαθητές, για να τη δώσουν στους γονείς τους και τον παραπέμφθηκε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Συγχρόνως ξεκίνησε πειθαρχική διαδικασία (ΕΔΕ) στη γραμματέα της Ε' ΕΛΜΕ-Θ και σε συνάδελφο γιατί στο σχολείο τους, με αποφάσεις των μαθητών, δεν πραγματοποιήθηκαν οι εξετάσεις PISA.

Οι εξετάσεις PISA γίνονται εδώ και τρία χρόνια σε πιλοτικό επίπεδο γιατί οι αντιστάσεις των εκπαιδευτικών με τη

συμπαράσταση των γονιών και των μαθητών, δεν άφησαν την κυβέρνηση να τις διεξάγει σε όλα τα Δημοτικά και Γυμνάσια (όπως προβλέπει ο νόμος). Εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές, απέρριψαν την πολιτική της κατηγοριοποίησης σχολείων και ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης, και αντιστάθηκαν, με αποτέλεσμα η συμμετοχή μαθητών στις εξετάσεις να είναι ελάχιστη ή μηδενική.

Παράλληλα, η πρόεδρος του ΣΕΠΕ Ζακύνθου, κλήθηκε σε απολογία από τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ζακύνθου γιατί ανέβασε εκτός σχολείου το θεατρικό έργο «Η Άννα Φρανκ συνομιλεί με τα παιδιά της Παλαιστίνης». Αυτή η δίωξη ευθυγραμμίζεται πλήρως με την πολιτική στήριξης του κράτους – δολοφόνου του Ισραήλ, που ακολουθεί πιστά η κυβέρνηση της ΝΔ και η ΕΕ, θεωρώντας τρομοκράτη όποιον αντιδρά και τάσσεται κατά της γενοκτονίας των Παλαιστινίων. Τέλος, το Υπουργείο συνεχίζει την προσπάθεια να απολυθεί για συνδικαλιστικούς λόγους η εκπαιδευτικός Χρύσα Χοντζόγλου που βρίσκεται σε δυνητική αργία επειδή συμμετείχε μαζί με

τους μαθητές της σε διαμαρτυρία ενάντια στην ατομική αξιολόγηση, που είχε αποφασίσει το

Σωματείο της.

Οι νέες αυτές διώξεις καταδεικνύουν τις προθέσεις της κυβέρνησης να τρομοκρατήσει τους εκπαιδευτικούς και να επιβάλλει σιγή νεκροταφείου για να σταματήσει τους αγώνες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης. Χαρακτηριστική είναι η απαράδεκτη επίθεση με χημικά που δέχτηκαν εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές Δημοτικού από τα ΜΑΤ, έξω από την Πρωτοβάθμια Διεύθυνση Εκπαίδευσης στο Μεταξουργείο, κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας ενάντια στις συγχωνεύσεις τμημάτων.

Ο μακροχρόνιος αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην ιδιωτικοποίηση – διάλυση της εκπαίδευσης έχει αγκαλιαστεί από την κοινωνία και έχει ρίξει ένα γερό χαστούκι στην κυβέρνηση. Δεν μπορεί να πείσει για την εκπαιδευτική κυβερνητική πολιτική για αυτό καταφεύγει σε ωμή βία και τρομοκρατία απέναντι στους εκπαιδευτικούς. Είναι χρέος όλων μας να αγωνιστούμε για σταματήσουν οι διώξεις εναντίον των συναδέλφων-ισσών και να μην διαλυθεί η δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.

Η Κυβέρνηση συνεχίζει την διάλυση του ΕΣΥ

Η κυβέρνηση, πιστή στην εγκληματική της πολιτική, χτυπά ξανά το Εθνικό Σύστημα Υγείας με το νομοσχέδιο που κατέθεσε στις 29/10. Αντί για ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα του, προχωρά στην πλήρη παράδοσή του στους ιδιώτες: επιτρέπει στους γιατρούς των ΤΟΜΥ και στους επικουρικούς να ασκούν ιδιωτικό έργο εκτός ωραρίου και εφημεριών.

Οι γιατροί και οι εργαζόμενοι του ΕΣΥ εργάζονται εξαντλητικά, συχνά πάνω από 70 ώρες την εβδομάδα, κρατώντας όρθιο το σύστημα με προσωπικό κόστος. Αντί η κυβέρνηση να προσφέρει αξιοπρεπείς μισθούς, ανθρώπινα ωράρια και σταθερές συνθήκες εργασίας, τους “ανταμείβει” με τη δυνατότητα να δουλεύουν ως ιδιώτες. Αυτή η πολιτική δεν λύνει την υποστελέχωση — την οξύνει, σπρώχνοντας ακόμη περισσότερους γιατρούς στον ιδιωτικό τομέα και αφήνοντας πίσω ένα διαλυμένο δημόσιο σύστημα υγείας.

Η υποχρηματοδότηση, το κλείσιμο κλινικών, οι εξευτελιστικοί μισθοί, τα “εντέλλεσθε” για μετακινήσεις σε άλλες

δομές υγείας του νομού — όλα αυτά δεν αποτελούν λύση. Οι υποχρεωτικές μετακινήσεις δεν καλύπτουν τα κενά· απλώς διαλύουν περισσότερα νοσοκομεία ταυτόχρονα.

Αντί για εξαναγκασμούς και «μπαλώματα», χρειάζονται ουσιαστικά κίνητρα για να στελεχωθούν οι δομές υγείας στην περιφέρεια, με μόνιμες προσλήψεις και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας.

Το νέο νομοσχέδιο δεν είναι μεμονωμένο. Είναι συνέχεια μιας πολιτικής που μετατρέπει την υγεία σε εμπόρευμα: απογευματινά χειρουργεία επί πληρωμή, χρήση δημοσίων κλινικών από ιδιώτες, διοχέτευση ασθενών στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα. Την ίδια ώρα, οι κυβερνώντες μιλούν για «ηλεκτρονικά βραχιολάκια» και «αξιολόγηση της εμπειρίας των ασθενών», μετατρέποντας τους πολίτες σε “πελάτες” και τους γιατρούς σε υπαλλήλους του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Η υγεία όμως **δεν είναι προϊόν — είναι δικαίωμα.**

Και το ΕΣΥ δεν θα το χαρίσουμε

στους ιδιώτες και στις πολυεθνικές της αρρώστιας!

Χρειαζόμαστε **κοινό αγώνα όλων των εργαζομένων στην υγεία, μαζί με την κοινωνία**, για το σταμάτημα της ιδιωτικοποίησης και της εμπορευματοποίησης του ΕΣΥ.

Να παλέψουμε για **μαζικές προσλήψεις μόνιμων υγειονομικών πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, για αυξήσεις στις αποδοχές και ουσιαστική χρηματοδότηση της δημόσιας υγείας.**

Να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών, των σκανδάλων, του πολέμου και της σφαγής του παλαιστινιακού λαού.

Μάθε τα δικαιώματά σου:

Κάτω ο νόμος της 13ωρης σκλαβιάς

Η λυσσασμένη προσπάθεια κατάργησης της 8ώρης εργασίας και η θέσπιση του 13ωρου πρόκειται για άλλη μία πολύπλευρη επίθεση από την κυβέρνηση Μητσοτάκη στο εργατικό κίνημα. Ο νέος νόμος-έκτρωμα προβλέπει:

α) εργασία μέχρι 13 ώρες την ημέρα σε έναν εργοδότη,

β) σπαστά ωράρια μέσα στην εβδο-

απόλυση.

Κάτω από το εξαιρετικά προκλητικό και ψευδελίγραφο τίτλο του νομοσχεδίου «Δίκαιη Εργασία για Όλους: Απλοποίηση της Νομοθεσίας - Στήριξη στον Εργαζόμενο - Προστασία στην Πράξη» κρύβεται το μίσος της κυβέρνησης για τους εργαζόμενους. Στόχος της κυβέρνησης είναι να νομιμοποιήσει την ήδη υπάρχουσα εργασιακή ζούγκλα, να ανοίξει τον δρόμο

είναι μία κατάκτηση που κατοχυρώθηκε έπειτα από τεράστιους αγώνες, απεργίες, καταστολή και το αίμα της εργατικής τάξης. Προήλθε μέσα από τις δομές μας και σε μεγάλο βαθμό οι αγώνες αυτοί διαμόρφωσαν τις παραδόσεις του εργατικού κινήματος. Η εγκληματική κυβέρνηση της ΝΔ φοβάται το εργατικό κίνημα και χτυπάει με κάθε τρόπο και μέσο για να αποδυναμωθούν οι αγώνες, οι μαχητικές παραδόσεις και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης.

Οι απεργίες 1/10 και 14/10 ενάντια στην ψήφιση του νόμου, παρά την προσπάθεια των συνδικαλιστικών γραφειοκρατιών να τις απομονώσουν μη ενώνοντας το ζήτημα με τις υπόλοιπες αντικυβερνητικές κινηματικές διεργασίες (κίνημα αλληλεγγύης για Ρούτσι, κτλ) ήταν πολύ σημαντικές. Αυτές οι απεργίες, όμως, θα πρέπει να είναι μόνο η αρχή της οργάνωσης του αγώνα για την πτώση της κυβέρνησης. Μίας κυβέρνησης απομονωμένης και απονομιμοποιημένης από την κοινωνία. Η νίκη του απεργού πείνας Πάνου Ρούτσι έδειξε πως μπορούμε να τους σταματήσουμε. Σπάμε το νόμο μέσα σε κάθε χώρο δουλειάς με την οργάνωση και την ενότητα με τους συναδέλφους. Με απεργίες, διαδηλώσεις, με έμπρακτη αλληλεγγύη και μαχητικότητα να ορίσουμε εμείς τη ζωή μας. Να ζήσουμε με αξιοπρέπεια.

➤➤➤ **Η εγκληματική κυβέρνηση της ΝΔ φοβάται το εργατικό κίνημα και χτυπάει με κάθε τρόπο και μέσο για να αποδυναμωθούν οι αγώνες, οι μαχητικές παραδόσεις και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης**

μάδα και επέκταση των «ευέλικτων μορφών» εργασίας με εβδομαδιαίες τροποποιήσεις του προγράμματος εργασίας. Εν ολίγοις, περιθώριο στους εργοδότες να κλέψουν νόμιμα τις υπερωρίες μας και να τις καλύψουν (υποτίθεται) με ρεπό.

γ) συμβάσεις ορισμένου χρόνου - ακόμα και δύο ημερών (!) ώστε ο εργοδότης να βρίσκει άμεσα και χωρίς δεσμεύσεις προσωπικό.

δ) Επιβάλλεται «ευέλικτη» προσέλευση έως 120 λεπτά, συχνά χωρίς καταγραφή στην ψηφιακή κάρτα. Ο εργαζόμενος μπορεί να δουλεύει μόνοιμα 10ωρα, κι ας μην έχει πλήρους απασχόλησης σύμβαση. Κι όλα αυτά, με μια απλή ειδοποίηση μέσω sms - χωρίς καμία ουσιαστική υποχρέωση για τον εργοδότη.

ε) ακόμη μεγαλύτερο κομμάτισμα της ετήσιας άδειας του εργαζόμενου για τις «ανάγκες της επιχείρησης».

ζ) Ο εργαζόμενος θα πρέπει «καλόπιστα» να αποδείξει ότι δεν μπορεί να δουλέψει υπερωριακά, αντί να πρέπει ο εργοδότης να δικαιολογεί την ανάγκη υπερωρίας. Η προστασία του εργαζόμενου ως του πιο αδύναμου μέρους της εργασιακής σχέσης καταργείται στην πράξη - μαζί της και κάθε ουσιαστική ασφάλεια απέναντι στην

για ακόμη πιο εξοντωτικές συνθήκες δουλειάς και να δώσει νομική κάλυψη στην εργοδοτική αυθαιρεσία.

Η άλλη όψη την επίθεσης ωστόσο είναι πιο βρώμικη και πολύ πιο απειλητική για το εργατικό κίνημα καθώς έχει ιδεολογικό χαρακτήρα. Όλα τα αντεργατικά νομοσχέδια της τελευταίας εξαετίας (νόμοι Χατζηδάκη, Γεωργιάδη, Κεραμέως και δεκάδες νομοθετικοί εγκύκλιοι) στόχο έχουν την διαγραφή της έννοιας της 8ωρης εργασίας από τη συλλογική μνήμη των εργαζομένων. Από την Πρωτομαγιά του 1886 στο Σικάγο, στον ελληνικό Μάη του '36 μέχρι και την Μεταπολίτευση, η θέσπιση του 5ήμερου 8ωρου

Συνέχεια του αγώνα της Επιτροπής Αλληλεγγύης Εργαζομένων στα Yes Stores

Ο αγώνας του απολυμένου συναδέλφου από τα Yes Stores στη Θεσσαλονίκη, για την καταβολή δεδουλευμένων και την αναγνώριση της υποχρεωτικής κλαδικής σύμβασης του επισιτισμού-τουρισμού συνεχίζεται. Στις 16/06 η εργοδοσία, σε συνεννόηση με την αστυνομία μεθόδευσε τη σύλληψη του συναδέλφου και ενός μέλους του Συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού Θεσσαλονίκης, σε ραντεβού δήθεν για την καταβολή των δεδουλευμένων, με τη χυδαία κατηγορία του εκβιασμού. Η αστυνομία τους έσυρε στα κρατητήρια, αφού προσπάθησε να εισβάλλει παράνομα στο σπίτι του ενός συναδέλφου. Στο δικαστήριο, οι συνάδελφοι αθώωθηκαν πανηγυρικά, ενώ αποδείχθηκε ότι ο εργοδότης όντως δεν πλήρωνε τα νόμιμα. Την επομένη του δικαστηρίου ο εργοδότης απέλυσε τον συνάδελφο, για να κάμψει τον αγώνα του. Σε παράσταση διαμαρτυρίας της «Επιτροπής Αλληλεγγύης Εργαζομένων στα Yes» στις 28/06, ο εργοδότης έφερε ΜΑΤ, ΟΠΚΕ, ασφάλεια και κλούβες για να συλλάβουν και τους 28 παρευρισκόμενους αλληλέγγυους για «συκοφαντική δυσφήμιση». Η στήριξη από δεκάδες συνδικαλιστές έξω από τα δικαστή-

ρια, ανάγκασε την εισαγγελέα να μην περάσει τους συλληφθέντες από αυτόφωρο. Οι μεγάλες κινητοποιήσεις μετέπειτα και στηρίχθηκαν από τον κόσμο της πόλης, αλλά και οι πορείες που έγιναν πανελλαδικά, έβαλαν φρένο στην ασφυκτική παρουσία της αστυνομίας στον αγώνα. Πλέον, οι παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από το κατάστημα και οι διάφορες δράσεις της επιτροπής συνεχίζονται, παρά την προσπάθεια της αστυνομίας να «επαρτυνά» δίπλα στις κινητοποιήσεις και παρά την εμμονή του εργοδότη να λέει ότι δεν αναγνωρίζει τίποτα από τα δεδουλευμένα. Η επιτροπή αλληλεγγύης δηλώνει ότι θα πάει τον αγώνα μέχρι τέλους.

Συνάδελφος επιβάλλει την πληρωμή δεδουλευμένων σε εργοδότη

Εργοδότης του κλάδου στην ανα-

τολική Θεσσαλονίκη επέβαλλε στους εργαζόμενους να δουλεύουν σπαστό ωράριο, δηλαδή μαύρη εργασία και τους έκλεβε μέρος του δηλωμένου μισθού ζητώντας πίσω μέρος των μισθοδοσιών. Ένας συνάδελφος που δεν υπάκουσε στις αυθαιρεσίες του απολύθηκε το καλοκαίρι. Ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό, μαζί με τον συνάδελφο παρεμβήκαμε και θέσαμε το ζήτημα στην επιθεώρηση εργασίας. Ο εργοδότης, φοβούμενος ότι θα φανούν οι βρωμιές του, κατέβαλε στον συνάδελφο όλα τα χρωστούμενα δεδουλευμένα του. Φαίνεται ότι όταν οι εργαζόμενοι δεν φοβόμαστε και διεκδικούμε συλλογικά, οι εργοδότες βάζουν την ουρά κάτω από τα σκέλια.

Τηλεπικοινωνίες

Αγώνας για αυξήσεις στους μισθούς, ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία

Στις 16 Οκτώβρη ψηφίστηκε το νομοσχέδιο της υπουργού Εργασίας Κεραμέως που προβλέπει την 13ωρη απασχόληση σε έναν εργοδότη, την κατάτμηση της καλοκαιρινής άδειας και την περαιτέρω ελαστικοποίηση της δουλειάς με συμβάσεις ακόμα και δύο ημερών. Για τους εργαζόμενους στις τηλεπικοινωνίες δεν είναι άγνωστα όλα αυτά. Οι εργοδότες του κλάδου, εκμεταλλεζόμενοι και την ήδη ξεχειλωμένη εργατική νομοθεσία, είτε παρανομούν ευθέως, είτε χρησιμοποιούν τα διάφορα «παραθυράκια» του νόμου. Η Vodafone δεν αποτελεί εξαίρεση. Τελευταίο περιστατικό αποτελεί η μη καταβολή 5 μεροκάματων για την

περίοδο της θερινής άδειας μέλους του ΔΣ του ΠΑΣΕ Vodafone. Πέρα από την ίδια την κλοπή των μεροκάματων, αποτελεί και παράβαση της νομοθεσίας για τη χορήγηση 10 συνεχόμενων ημερών, καθώς η εταιρία με διάφορες προφάσεις δεν αναγνωρίζει της 5 ημέρες που έκλεψε από τον συνάδελφο ως ημέρες άδειας. Το συγκεκριμένο θέμα τέθηκε στην πρόσφατη συνάντηση που είχε το σωματείο με την διοίκηση, όπου ασκήθηκε πίεση για δέσμευσή της να καταβάλει τα δεδουλευμένα.

Η συνάντηση του σωματείου έγινε με αφορμή το αίτημα δεκάδων συναδέλφων που εργάζονται υπό καθεστώς ετοιμότητας (standby) για αύξηση της

εβδομαδιαίας αποζημίωσης από τα 50 ευρώ στα 200. Μέσα από την συνέντευξη που κάλεσε το σωματείο, οι συνάδελφοι συζήτησαν και σχεδίασαν τα επόμενα βήματά τους για την διεκδίκηση της αύξησης, ώστε επιτέλους να αναγνωριστούν οι κόποι που καταβάλουν για την συνεχή τεχνική υποστήριξη της εταιρίας. Σε αναμονή της απάντησης της διοίκησης, οι εργαζόμενοι θα προχωρήσουν σε νέα συνέντευξη για να αποφασίσουν πώς θα συνεχίσουν τον αγώνα τους. Συλλογικά και ενωτικά, με το σωματείο και τις επιτροπές αγώνα μπορούμε και πρέπει να λάβουμε αποφάσεις και να αγωνιστούμε για τις ζωές μας.

Η μεγαλειώδης απεργία πείνας του Πάνου Ρούτσι

Στις 14 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε η Σηριακή απεργία πείνας του Πάνου Ρούτσι, πατέρα του 22χρονου θύματος των Τεμπών Ντένις, στην πλατεία Συντάγματος, μπροστά από τον Άγνωστο Στρατιώτη. Εκεί όπου έχει στηθεί το άτυπο μνημείο για τα θύματα των Τεμπών. Από την πρώτη κιόλας μέρας δημιουργήθηκε η Επιτροπή Αλληλεγγύης στον απεργό πείνας, ώστε να μπορέσει να δικαιωθεί ο δίκαιος αγώνας του.

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στη συνεχή ενημέρωση και παρουσία στο Σύνταγμα. Καθημερινά εξέδιδε κείμενα και ανακοινώσεις, ενημερώνοντας για τις εξελίξεις της υπόθεσης και τα αιτήματα του Πάνου Ρούτσι, ενώ ταυτόχρονα καλούσε σε μαζικές συγκεντρώσεις κάθε Τετάρτη και Κυριακή. Οι σταθερές αυτές κινητοποιήσεις έξω από την

Βουλή, αποτέλεσαν σημείο αναφοράς για χιλιάδες πολίτες, εργαζόμενους και νέους που εξέφραζαν την αλληλεγγύη τους.

Οι καθημερινές ενημερώσεις, οι τακτικές συγκεντρώσεις και η ανοιχτή συμμετοχή του κόσμου, αποδείχθηκαν καθοριστικά εργαλεία για την τελική νίκη. Δημιούργησαν ένα ζωντανό δίκτυο αλληλεγγύης που ενίσχυε την αποφασιστικότητα του Πάνου Ρούτσι και μετέτρεπε την προσωπική του απεργία πείνας σε υπόθεση ολόκληρης της κοινωνίας. Η συνεχής παρουσία στον δρόμο και η άμεση επικοινωνία με την κοινωνία άσκησαν ουσιαστική πίεση στην κυβέρνηση και τα ΜΜΕ, καθιστώντας αδύνατη τη συγκάλυψη, αναγκάζοντάς τους να υποχωρήσουν και να δεχτούν τα δίκαια αιτήματα του Πάνου Ρούτσι. Έτσι, η αυτοοργάνωση και η απεργία πείνας λειτούργησαν

αλληλοτροφοδοτούμενα, το ένα έδινε δύναμη στο άλλο, αποδεικνύοντας πως η συλλογική μας δράση είναι ο μοναδικός δρόμος προς τη νίκη.

Αυτό το παράδειγμα μάς δείχνει τον δρόμο, όπως η Επιτροπή οργανώθηκε από τα κάτω, έτσι και οι εργαζόμενοι μπορούν να στηρίζονται ο ένας στον άλλο, να ενημερώνονται, να συζητούν και να δρουν συλλογικά. Η αυτοοργάνωση, η αλληλεγγύη και η επιμονή είναι τα ίδια όπλα που μπορούν να σπάσουν τη σιωπή και τον φόβο στους χώρους εργασίας, να υπερασπιστούν τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια όλων. Γιατί μόνο ενωμένοι μπορούμε να κερδίσουμε.

European Dynamics

Νόμος είναι το Δίκιο του Εργάτη, ενάντια στον εργατικό Μεσαίωνα

Εργασιακό Μεσαίωνα προσπαθούν να καθιερώσουν οι εργοδότες και οι καπιταλιστικές τους εταιρείες, σαφώς με τις πλάτες της εγκληματικής κυβέρνησης Μητσοτάκη, που προχωράει στη διεκπεραίωση της νεοφιλελεύθερης ατζέντα της, νομοθετώντας το ένα αντεργατικό έκτρωμα, μετά το άλλο. Ο μόνος νόμος που αναγνωρίζουν πλέον οι καπιταλιστές, είναι ο νόμος της αγοράς και του δικού τους κέρδους, αποσιωπώντας κάθε εργατικό δικαίωμα μας.

Σε αυτή την κατηγορία εταιρειών, ανήκει και η European Dynamics, η οποία δημιουργεί παράνομες συμβάσεις για τους εργαζόμενους της, εμπλουτισμένες με καταχρηστικούς όρους, περί ρητρών ανταγωνισμού, ενώ την ίδια ώρα όλοι οι εργαζόμενοι εργάζονται κάτω από ένα καθεστώς ακραίας εντατικοποίησης, με απλήρωτες υπερωρίες και εργασία εκτός του νόμιμου ωραρίου, για επίτευξη στόχων

και χρονοδιαγραμμάτων.

Όταν ο εργαζόμενος Α.Π., αποφάσισε να αλλάξει εργασιακό περιβάλλον και να αποχωρήσει από την εν λόγω εταιρεία, θέλοντας να αποφύγει το καθεστώς πλήρους τηλεργασίας, η εταιρεία αρχικά εξαπέλυσε απειλές εναντίον του, ώστε να τον εκφοβίσει για να μην μεταφερθεί σε «ανταγωνιστική» εταιρεία -όπως βέβαια αντιλαμβάνεται αυτή τον ανταγωνισμό και όποτε την συμφέρει τον επικαλείται. Οι απειλές γρήγορα, έγιναν πράξεις, με την εταιρεία να προχωράει σε εξώδικο απέναντι στον εργαζόμενο, απαιτώντας 11.200 ευρώ, με την πρόφαση ότι καταπάτησε τον όρο της σύμβασης του και πήγε για δουλειά σε ανταγωνιστρια εταιρεία. Στέρησε μάλιστα και τα δεδουλευμένα του τελευταίου μήνα από τον εργαζόμενο και το επίδομα αδείας, αναγνωρίζοντας μόνο τους νόμους που καλύπτουν την ίδια και με πλήρη απαξίωση και μη αποδοχή απέναντι στο εργατικό δίκαιο. Ενώ ετοι-

μάζει και αγωγή εις βάρος του.

Μετά από καταγγελία του εργαζόμενου στην επιθεώρηση εργασίας, κατάφερε να πάρει τα δεδουλευμένα και το επίδομα αδείας που δικαιούνταν και προχωράει προς τη διεκδίκηση των απλήρωτων υπερωριών. Το σκλαβοπάζαρο που θέλει να εφαρμόσει η European Dynamics, δεν θα περάσει. Δεν είμαστε δούλοι να μας αγοράζουν και να μας πουλάνε, όποτε αυτοί θέλουν, επικαλούμενοι αυθαίρετες, καταχρηστικές ρήτρες. Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να καταπατά την ανθρώπινη αξιοπρέπεια μας και το δικαίωμα μας για εργασία, όπου εμείς σαν εργαζόμενοι επιθυμούμε. Όπως ο εργαζόμενος κατάφερε να πάρει πίσω τα δεδουλευμένα του, έτσι με την πλήρη στήριξη της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων, θα αντιμετωπίσει και την αγωγή που ετοιμάζει η εταιρεία εναντίον του. Γιατί νόμος είναι το δίκιο του εργάτη!

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου πιο επίκαιρη από ποτέ

51 χρόνια μετά την Εξέγερση του Πολυτεχνείου, τα συνθήματα και τα διδάγματα της εξακολουθούν να παραμένουν επίκαιρα. Εργάτες και νεολαία κατάφεραν να ανατρέψουν την Χούντα, μέσα από τον κοινό αγώνα και τις συντονισμένες δράσεις τους. Η κατάληψη του Πολυτεχνείου και η μετατροπή του σε κέντρο αγώνα από τους φοιτητές και τις επιτροπές των εργαζομένων (με κύριο εργαλείο τους την Συνέλευση των Εργατών) αποτέλεσε το κλειδί για την πυροδότηση της εξέγερσης και του αγώνα, όρθωσε ανάστημα και συγκρούστηκε επιτυχημένα με το δικτατορικό καθεστώς της περιόδου. Η 17η Νοέμβρη αποτελεί ημέρα μνήμης και τιμής για τους πεσόντες αγωνιστές και αγωνίστριες του Πολυτεχνείου που μέσα από τους αγώνες τους ανέδειξαν την σημασία της αντίστασης και της εξέγερσης, παρακαταθήκη για κάθε εργαζόμενο και νέο και υπενθύμιση πως η βελτίωση της ζωής μας και η διαφύλαξη των κατακτήσεων του Πολυτεχνείου είναι δική μας υπόθεση και δεν υπάρχει χωρίς συλλογικούς αγώνες.

Οι εκδηλώσεις για το Πολυτεχνείο πραγματοποιούνται παράλληλα με τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το Ισραήλ με την υποστήριξη των ΗΠΑ, αλλά και της ελληνικής κυβέρνησης. Ο Μητσοτάκης απορρίπτει προκλητικά ακόμα και την αναγνώριση της γενοκτονίας από τον ΟΗΕ, ενώ εξακολουθεί να ακολουθεί ίδια ρητορική ξεπλύματος στον Σιωνισμό και στα εγκλήματα του κράτος του Ισραήλ. Γίνεται λοιπόν συνένοχη στο έγκλημα που συντελείται στην Παλαιστίνη και έχει λερωμένα τα χέρια της με αίμα αθώων.

Η κυβέρνηση, βαμμένη και με το αίμα των νεκρών των Τεμπών έχει εξαπολύσει το τελευταίο διάστημα την οργή της πάνω στους εργαζόμενους με την παρουσία των ΜΑΤ στο Σύνταγμα, με καταστολή, πειθαρχικά φοιτητών, ενώ λίγες μέρες πριν έκανε λόγο για στρατό στους δρόμους. Ξοδεύει υπέρογκα ποσά σε πολεμικούς εξοπλισμούς, στηρίζει το ΝΑΤΟ σε κάθε νέα του επίθεση και την ίδια στιγμή τσακίζει την υγεία, την παιδεία και κάθε κοινωνική ανάγκη. Συνθλίβουν κάθε εργασιακό δικαίωμα όπως με την ψήφιση του 13ωρου όταν η ακρίβεια και η φορολόγηση όλο και αυξάνονται, ενώ από την άλλη, η ίδια είναι βουτηγμένη στα σκάνδαλα (ΟΠΕΚΕΠΕ). Την ίδια στιγμή η νομοθεσία για την καταβολή νόμιμων αποδοχών και ασφαλίσεων δεν τηρείται σε πολλές επιχειρήσεις και οργιάζει η καταλήστευση των εργαζομένων.

Κάθε μέρα ενισχύουν περισσότερο το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης, πλάι σε όλες αυτές τις επιθέσεις. Η κατάσταση θυμίζει όλο και περισσότερο τα χρόνια του «τότε» με την καταστολή, τα σκάνδαλα, την τρομοκρατία, την στάση απέναντι στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, αλλά και με την φτώχεια, την εξαθλίωση και το τσάκισμα κάθε δικαιώματος με κάθε νέο νόμο. Η 17η Νοέμβρη μας δείχνει τον δρόμο. Παίρνοντας την σκυτάλη του αγώνα, πρέπει άμεσα να ριχτούμε στον πάλη για τα δικαιώματά μας, να οργανωθούμε στα σωματεία μας και στις επιτροπές μας και μέσα από τις συντονισμένες μας δράσεις να τους διώξουμε πριν να είναι αργά!

Νοέμβρης 1973 ★ Παλαιστινιακή Αντίσταση

ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Ενάντια σε Ιμπεριαλισμό, Πόλεμο, Φτώχεια, Καταστολή
Για την Επαναστατική Διέξοδο - Για τον Σοσιαλισμό

«Πολυτεχνείο – Παλαιστίνη»: πολιτικές εκδηλώσεις της ΟΚΔΕ

Στην επέτειο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου, η ΟΚΔΕ διοργανώνει σειρά εκδηλώσεων με κεντρικό σύνθημα «Νοέμβρης 1973 – Παλαιστινιακή Αντίσταση ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ».

Οι δύο αυτοί μεγάλοι άξονες, ιστορικοί όσο και επίκαιροι, δίνουν ένα απαραίτητο στίγμα και προσφέρονται για πλούσιο προβληματισμό και χρήσιμα συμπεράσματα, σε μια κρίσιμη συγκυρία που διανύουμε και με τους αγωνιστές του εργατικού κινήματος να βρίσκονται αντιμέτωποι με μεγάλες αλλαγές και προκλήσεις, με δύσκολα προβλήματα.

Από τη μια, η ηρωική Αντίσταση του παλαιστινιακού λαού, σε όλες τις μορφές της, η οποία βρίσκεται σήμερα στην πρωτοπορία των αγώνων ενάντια στον Ιμπεριαλισμό, στις προσπάθειες αναγέννησης ενός ισχυρού αντιπολεμικού και διεθνιστικού κινήματος σε παγκόσμια κλίμακα. Οι ομιλητές σύντροφοι από το Δημοκρατικό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, με τους οποίους η ΟΚΔΕ έχει χτίσει σταθερές αγωνιστικές σχέσεις τα τελευταία χρόνια στην πάλη ενάντια στη Γενοκτονία και τον Σιωνισμό, θα παρουσιάσουν πολλές πτυχές της σημερινής σύνθετης κατάστασης μετά από την «εκεχειρία» – και τις προοπτικές, τα καθήκοντα του παλαιστινιακού αγώνα που βρίσκονται μπροστά μας.

Από την άλλη, το διαχρονικό ορόσημο του Νοέμβρη του 1973, όπου η ριζοσπαστική δράση των μαζών έφτασε ως μια αμφισβήτηση της αστικής εξουσίας και έτσι άνοιξε τον δρόμο για τις κοινωνικές και πολιτικές κατακτήσεις της Μεταπολίτευσης, αποτελεί έναν αναντικατάστατο «εξοπλισμό». Για να θεθούν σημερινά ζητήματα στρατηγικής και τακτικής, όπως άλλωστε αναδεικνύονται από τους αγώνες και τα κινήματα των τελευταίων χρόνων, αλλά και τις αδυναμίες τους. Με επίκεντρό μας την πάλη για την οικοδόμηση μιας ισχυρής επαναστατικής αριστεράς, του αναγκαίου «εργαλείου» για την Επαναστατική Διέξοδο, για τον Σοσιαλισμό.

Ακολουθεί το πρόγραμμα των εκδηλώσεων:

ΠΑΤΡΑ: Τετάρτη 12/11, Μέγαρο Λόγου και Τέχνης (πλ. Βασ. Γεωργίου Α' 17), 6:30 μμ.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ: Πέμπτη 13/11, καφέ Ίριδα (Πυρσινέλλα 10), 6:00 μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Παρασκευή 14/11, Εργατικό Κέντρο (Αριστοτέλους 32), 6:30 μμ

ΑΘΗΝΑ: Κυριακή 16/11, Πολυτεχνείο, 12:00.